

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Matrem suam cur Deus à mortalibus honorari voluerit: vt eam
thesaurariam omnis gratiæ constituerit: quamq[ue] terribiliter ipsius
co[n]temptum vlciscatur. Can. XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

Singularitas quam necesse est laudari.

IN conuersatione apud alios non proferas exteriorem vultum tristem aut turbulentum, sed serenum, ne alijs sit tua conuersatio grauis. Singularitatem in caeremonijs, in operibus & signis deuotionis non necessarijs in aliorum oculis, caue. Porro quae animae tuae sunt necessaria, quae status tuus & Christiana requirit professio, quae pro virtutibus obtinendis, aut peccatis vitandis sunt necessaria, non timeas esse singularis, ibi ceteris te non conformabis, si suam negligentiam salutem: quin potius pro tua salute, pro virtutibus, pro meo denique beneplacito, & persecutiones humiliter ac patienter sustinere te oportet.

Matrem suam cur Deus à mortalibus honorari colique voluerit: ut eam thesaurariam omnis gratiae constituerit: quamque terribiliter ipsius in honorationem contemptumque vlciscatur.

CANON XII.

Matrem meam deuotione praecipua venerare, ipsam pie crebroque salutando, atque vitam & virtutes eius studiosè imitando. Ego enim hanc mundo dedi in sanctitatis, innocentiae ac puritatis exemplum, in singulare paternitatis asyllum, quam nemo horreat, nemo formidet, nemo ad eam accedere trepidet. Propterea namque ad eam feci eam mitem, ad eam piam, ad eam misericordem, ad eam denique benignam & elementem, ut neminem aspneretur, nulli se neget, omnibus pietatis sinum apertum teneat, neminem à se redire tristem aut non consolatum sinat. Feci etiam illam gratiosam, amabilem, ac mirum in modum, etiam peccatoribus alioqui desperatis & obstinatis, dulcem, suauemque, ut sit mihi quasi in hamo esca capiendis (praesertim eiusmodi) animabus, maximè idonea. Si quidem magnos peccatores, qui alia omnia retia dirumpunt, quosque nulla alia via ad me trahendi occasionem aptam inuenio, hac, id est, per venerationem & deuotionem meam capio matris, quam eorum cordibus vehementer facio dulcem, & ad pia opera erga illam, puta venerationis, deuotionis, confidentiae, inuocationisque exorto eos, qui erga me duro sunt corde, quo aptos dignosque tandem efficaciam meae gratiae & illuminatione maiori, donec ad correptionem & plerumque apprimè sanctam vitam perueniant. Tu ergo quotidie commenda te illi, ut per hanc à me gratiam & amicitiam meam recipias maiorem. Illi enim omnem gratiae & misericordiae meae thesaurum erogandum commisi, quando filios meos omnes, potissimè autem pro quibus tunc patiebar peccatores, in persona Ioannis in filios commendandi. Hoc ipsa non ignorat. Propterea ad eam est diligens, ad eam sedula, ut officio suo satisfaciens, neminem eorum, quantum in se est, qui sibi commissi sunt, praecipue se inuocantium, perire sinat, sed quantum valet, omnes mihi reducat, omnes mihi reconciliandos offerat. Putasne filia aptam atque huic negotio idoneam elegi? Num aptiorem, aut magis huic officio congruam inueniri potui? An tristes, desolati, peccatis obruti, alium putas ante me interuentorem desiderabunt, qui pro eis fidelius loquatur, eosque ad me adducendos benignius recipiat, quam mulierem hanc, virginem maximè humilem, misericordissimam, mansuetissimam, amantissimam, pietate & dulcedine superfluentem, eamque potentissimam & mihi acceptissimam.

Quos Deus per matrem suam ad salutem vocet.

Thesaurum omnem Dei gratiae beatae Mariae creditum. Ioan. 9.

ceptissimam, utpote meam, hoc est, eius qui placandus est, matrem? Heu quantum errant, quantum sibi obstinationis ac perditionis machinam construunt, qui huic thesaurariz mearum gratiarum obgannunt, qui eam erga me (ut ego erga patrem sum) aduocatam cognoscere nolunt? Putas possiatne magis precipites sese in infernum detrudere, quam ut illam (propter cuius preces mundo toties peperci, toties iram distuli) a se alienam faciant, ut cum sit nemo qui pro illis se interponat, nemo qui extentam manum meam ad feriendum, recineat, ego liberè eos percusiam? Quæ autè pœna castigatio ve est maior, quàm ut non tēporaliter hic eos tanquam filios castigem, sed ut hostes in reprobum sensum tradam, ne videant excreati quo tendunt, donec perpetuis tenebris atque doloribus se captos inuolutosq; sentiant? Hæc tibi ut sponsæ meæ insinuo, ut hic & in re alia quacumque ab Ecclesiæ meæ dogmatibus, spiritu meo traditis non recedas, neque ab ijs maligno spiritu seductis, (qui se euangelicos vocant) falli te sinas.

In hæreticos B. Maria præcipuos hostes.

Deuotio sensibilis quo spectet: ut ea neminem efficiat sanctiorem, quæ item sit deuotio vera, & laudabilis.

CANON XIII.

SI deuotionem sensibilem non habueris, noli, tristis, & propterea animo esse deiecto: sed animo forti & constanti, licet arido, fac quicquid cognoueris, & potueris ad meum honorem. Sunt multi, qui lachrymantes videntur habere deuotionem aut dulcedinem spiritualem, quæ tamen vitam non facit sanctiorem, & cum mortalibus stat peccatis: utpote naturalis mollicies cordis, ut sit sæpè in mulieribus & hominibus compassiuus. Non ergo confidas in deuotione illa, quæ non sanctificat. Vidisti homines fientes & dolentes super morte alicuius pugilis maganimi, cuius præclara ac fortia gesta legerunt, licet Echnicus is fuerit aut Paganus. Flent quoq; si amantium duorum tristem legerint separationem aut mortem. Quidni ergo mirum, si ad pijsissima quæque (dum illa vident in cultu meo vel commiserando his quæ pro eis passus sum, vel gratulando honori meo) fleant, qui tamen fletus ex cordis commotione naturali fiat, sitq; sine virtute, puta dum interrim non faciant voluntatem meam? Si ergo corde duro & sterili te sine huiusmodi deuotione inneneris, cura ut aliam veram habeas deuotionem, quæ est prompta voluntas secundum rationem se tradendi in ea quæ ad meum cultum, honorem ac beneplacitum feruiunt. Porro, ob alterius id est, sensibilis deuotionis defectum, causam potius inuestiga, ne fortassè ex dissolutione, leuitate, inordinato amore vel gaudio: aut ne propter occupationem nimiam circa terrena, aut propter superbiam, complacentiæ propitiæ cuiuspiam ve alterius vicij feccitatem illam amiferis dulcedinem: vbi sanè pro causa sterilitatis, id est, pro delicto magis quàm pro amissa deuotione est lugendum. Satage ut bona voluntate, & nudo intellectu mihi vnta adhareas, & nihil eorum quod meum respicit honorem, nihil boni à te fieri solitum, intermittas, patienterq; in tui derelictione agas, & te mihi resignando me sustineas. Et licet aliquando in sensualitate & in exteriori homine subito erumpat aliquid aut voluatur quod minus deceat, aut si perturbatio in te fit, aut præsura, si deniq; grauitas, renisus aut remurmuratio te occupauerit, cura saltem ut interior ac rationalis homo mihi subditus in tranquillitate maneat, meam voluntatem amando & suscipiendo.

Deuotio sensibilis vt neminem faciat sanctiorem.

Deuotio vera quæ sit.

Voluntate & intellectu quomodo Deo adhaerendum.